

FNLI standpunt evaluatie Algemene Levensmiddelen Verordening

De Algemene Levensmiddelen Verordening of *General Food Law* (GFL), omschrijft de algemene beginselen van de levensmiddelenwetgeving in de EU en bevat daarmee de basisvoorwaarden voor het mogen verhandelen van een veilig product.

Evaluatie Europese Commissie

De Europese Commissie is in het kader van het *Regulatory Fitness and Performance programme* (REFIT), bedoeld om Europese wetgeving te vereenvoudigen en administratieve lasten voor het bedrijfsleven te verminderen, gestart met een evaluatie van de GFL. Deze evaluatie zal moeten uitwijzen of er inderdaad sprake is van overmatige administratieve lasten, overlap, gaten, inconsistenties, verouderde maatregelen en of aanpassing van de GFL nodig is. De evaluatie focust op mogelijkheden voor vereenvoudiging en de verlaging van wettelijke kosten en lasten. EFSA als organisatie en haar werkwijze maakt geen onderdeel uit van de evaluatie omdat zij reeds elke 5 jaar opnieuw wordt geëvalueerd en in 2017 weer aan de beurt is.

Standpunt FNLI

De FNLI is van mening dat het goed is dat de GFL, na ruim 12 jaar, wordt geëvalueerd. De Europese Commissie moet zich echter niet alleen beperken tot de GFL, maar ook aanpalende wetgeving, voortvloeiend uit de GFL, meenemen in de evaluatie. De FNLI ziet graag dat de volgende zaken worden meegenomen:

1. **Consistentie tussen alle beschikkingen, verordeningen etc. van de Europese Commissie.** In verschillende beschikkingen en verordeningen etc. van de Europese Commissie zijn bepalingen vastgelegd die niet zijn opgenomen in specifieke wetgeving (bijvoorbeeld additievenwetgeving). Gevolg hiervan is dat als de specifieke wetgeving erop na wordt geslagen, niet duidelijk is welke bepalingen uit andere beschikking ook geldend zijn op dat onderwerp. Een voorbeeld hiervan is Commissie beschikking 994/2002 welke voorwaarden vaststelt voor het gebruik van dierlijke producten in China. Deze voorwaarden worden vervolgens niet gekoppeld aan voorwaarden voor gebruik van grondstoffen bij de productie van additieven in China.
2. **RASFF systeem.** RASFF (*Rapid Alert System voor Food and Feed*) is een netwerk van lidstaten, de Europese Commissie en EFSA, met als doel het snel kunnen informeren van betrokken lidstaten in het geval van een recall. Het RASFF systeem is volledig gericht op voedselveiligheid met een risico op de volksgezondheid. De FNLI is van mening dat dit ook zo moet blijven. Doel van het RASFF systeem moet zijn (en blijven) het snel informeren van de betrokken lidstaten indien producten van de markt gehaald moeten worden. Uitwisseling van informatie over fraude en frauduleuze praktijken tussen de lidstaten moet via een apart systeem gebeuren. Informatie over fraude mag pas gedeeld worden met het publiek als onderzoek van de betrokken autoriteiten de fraude heeft bevestigd. Daarbij wordt opgemerkt dat niet alle fouten die (bewust/onbewust) gemaakt worden door bedrijven fraude betreft. Een fout in de etikettering is niet noodzakelijkerwijs fraude.
3. **Innovatie.** (Europese) wetgeving moet niet belemmerend werken voor innovatie en groei binnen het bedrijfsleven. Voorbeelden van wetgeving die door het bedrijfsleven als beperkend worden ervaren zijn de GGO- en Novel Food wetgeving, onder meer omdat de uitkomst onzeker is, net als de termijn waarbinnen een besluit wordt geveld. Er moeten vaste termijnen komen voor de zowel de wetenschappelijke toetsing als de daadwerkelijke publicatie van toelating, voor zowel de Novel Food wetgeving als de claimsverordening.

4. **Nationale wetgeving.** Het is van groot belang dat lidstaten geen 'nationale koppen' op Europese wetgeving opstellen. Een level playing field binnen de Europese interne markt is essentieel om het vrije verkeer van goederen te garanderen.